

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 70 /2012

privind soluționarea contestației depusă de
S.C “ .X..X. .X. .X. ” SRL din Comuna .X., județul .X., înregistrată la Direcția
generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare
Fiscală
sub nr.906898/06.06.2011

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. prin adresa nr..X./S.A.F.V/01.06.2011 înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/06.06.2011 asupra contestației formulată de **S.C “ .X..X. .X. .X. ” SRL** cu sediul în Comuna .X., județul .X., Cod unic de înregistrare RO .X..

S.C “ .X..X. .X. .X. ” SRL contestă Decizia de impunere nr..X./SAFV/03.05.2011 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./SAFV/03.05.2011 de reprezentanții Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. pentru suma totală de X lei reprezentând:

- .X. lei accize;
- .X. lei majorări de întârziere aferente accizelor;
- .X. lei dobânzi aferente accizelor;
- .X. lei penalități de întârziere aferente accizelor.

În raport de data emiterii Deciziei de impunere nr..X./SAFV, respectiv **03.05.011**, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la [Direcția Regională](#) pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. la data de **27.05.2011**, așa cum rezultă din ștampila aplicată de serviciul registratură pe originalul contestației, aflată la dosarul cauzei.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) litera c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației, societatea regăsindu-se în anexa 2 la poziția X din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C “X..X. .X. .X.” SRL**.

I. În susținerea cauzei, contestatoarea aduce următoarele argumente:

Contestatoarea invederează că în prezenta cauză nu este vorba de o subevaluare a prețului maxim de vânzare cu amănuntul, declarat autorităților fiscale, cum greșit afirmă controlul, ci de o eroare de înregistrare contabilă, în sensul că în costul de producție societatea a inclus din greșeală și acciza.

Acest fapt s-a datorat în principal modului de înregistrare a producției în evidența contabilă.

În acest sens, până în aprilie 2010, când societatea a schimbat formula de înregistrare în contabilitatea firmei, producția s-a înregistrat la un preț de vânzare antecalculat.

Cum se poate observa din Anexa 1 la Raportul de inspecție fiscală, pentru stabilirea prețului de vânzare, echipa de control a luat în calcul prețul de vânzare antecalculat, înregistrat în evidența fiscală, care cuprindea în mod eronat și acciza ca fiind cost de producție, la care a adăugat acciza și taxa pe valoarea adăugată, rezultând astfel, deficiențele constatate.

Dacă controlul ar fi corectat eroarea de înregistrare a producției, în sensul de a scădea din prețul de înregistrare a producției acciza inclusă eronat, ar fi observat că diferențele ce apar între prețul de vânzare și costul de producție luat

în considerare conform Anexei 1 la Raportul de inspecție fiscală, reprezintă tocmai valoarea accizei, astfel cum ea a fost calculată, declarată și plătită de către societate.

Așadar, echipa de inspecție fiscală, refăcând calculele în funcție de valoarea producției, astfel cum a fost înregistrată eronat, a mai calculat acciză la o bază impozabilă care includea eronat, acciza.

Prin urmare, contestatoarea arată profunda netemeinicie a susținerii echipei de control conform căreia: *“prețurile reflectate de contabilitatea societății nu puteau fi decât cele reale conform aceluiași principii de bază ale contabilității”*.

Contestatoarea susține: *“Erorile materiale, evenimente nedorite, dar care sunt inevitabile în munca de zi cu zi, sunt admise sau permise atât prin Legea contabilității cât și prin legislația fiscală în vigoare, fiind prevăzută posibilitatea corectării lor”*.

În acest sens, contestatoarea invocă art.84 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind “Corectarea declarațiilor”, pct 63 din Ordinul nr.3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele .X.ne, unde se precizează:

“(1) Erorile constatate în contabilitate se pot referi fie la exercițiul financiar curent, fie la exercițiile financiare precedente.

(2) Corectarea erorilor se efectuează la data constatării lor”.

Astfel, contestatoarea motivează că societatea a constatat eroarea în timpul controlului, când a depus cererea nr.X/26.04.2011 prin care a solicitat *“a se accepta îndreptarea erorilor de înregistrare a producției în spiritul legislației în vigoare și după aceea să se stabilească în ce măsură societatea a subevaluat sau nu prețul de vânzare cu amănuntul”*.

Referitor la încălcarea obiectului și funcțiilor inspecției fiscale, contestatoarea susține că: *“În conformitate cu prevederile legale invocate, echipa de control avea obligația de a determina corect starea de fapt fiscală. Aceasta presupune în primul rând stabilirea corectă a bazei impozabile, în vederea calculării corecte a diferențelor, în plus sau în minus, datorate bugetului general consolidat. Stabilirea corectă a bazei impozabile se face prin verificarea documentelor justificative, a declarațiilor, a informațiilor relevante. În cauză, determinarea accizei datorate bugetului a fost făcută exclusiv pe baza înregistrărilor din contabilitate, fără a se lua în considerare faptul că acestea au fost greșite, întrucât din eroare au cuprins și acciza. Practic, controlul a calculat acciza la acciză, deși în conformitate cu normele legale care guvernează*

procedura de control, ar fi trebuit să stabilească, în primul rând, baza impozabilă corectă. Menirea acestora nu este de a accepta fără discuție înregistrările contabile ale contribuabilului, ci de a verifica veridicitatea și realitatea acestora. În speță, eroarea de înregistrare contabilă comisă este de natura evidenței. În concret, în cauză, costul de producție trebuie determinat pe baza documentelor privind cheltuielile efective “.

Contestatoarea mai arată că stabilirea accizei ad valorem nu are legătură cu prețul de producție. Aceasta se determină în raport de prețul maxim de vânzare cu amănuntul, declarat de producător. În calitate de producător, afirmă faptul că la stabilirea prețului de vânzare a țigaretelor către consumatorii finali este greșit a se avea în vedere doar elementele costului de producție efectiv, la care se adaugă accizele și TVA. astfel încât să fim în măsură în orice moment să recuperăm cheltuielile efectuate cu producția de țigaretete plus o marjă de profit.

Concluzia echipei de control conform căreia societatea, prin practicarea unui preț de vânzare cu amănuntul mai mic, nu și-a recuperat costurile de producție stabilite în anul 2009, vânzând sub costul de producție, nu are fundament economic justificabil.

Prin urmare, contestatoarea arată că practicarea de către producători de prețuri de vânzare mai mici decât costurile ocazionate de producerea sau importul produselor accizabile vândute, este îngădită de legiuitor doar prin perceperea unei amenzi în conformitate cu prevederile art.220 alin.1, lit.e din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fără a lăsa posibilitatea organelor fiscale de a se imixtiona în politica managerială a companiei producătoare sau importatoare, privind stabilirea prețului de vânzare cu amănuntul. Acesta, cel mai adesea, este dictat de piață, iar nu de costurile de producție.

În consecință, contestatoarea solicită admiterea contestației, anularea Deciziei de impunere nr..X./S.A.F.V./03.05.2011 și a Raportului de inspecție fiscală nr..X./S.A.F.V./03.05.2011 pentru suma totală de 8.062.694 lei reprezentând: accize în cuantum de .X. lei, majorări de întârziere în sumă de .X. lei, dobânzi în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./S.A.F.V./03.05.2011, organele de control din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. au constatat următoarele:

Perioada supusă inspecției fiscale: 01.01.2009 – 01.09.2010.

În urma verificării prin sondaj a ieșirilor de țigarete din antrepozitul fiscal, s-a constatat că societatea a livrat cu factura nr..X./09.06.2009 cantitatea de 3 baxuri de țigarete .X. red. Prețul maxim de vânzare cu amănuntul declarat de producător a fost de 5,8 lei/pachet.

La verificarea efectuată privind costul de producție al sortimentului .X. red în fișa de magazie a produsului și fișa contului 345 "Produse finite", costul de producție pe bax a fost de .X. lei, respectiv .X. lei/pachet. Acciza totală plătită de societate pentru ieșirile respective a fost de X lei, respectiv X lei /pachet. TVA plătit pentru ieșirile respective a fost de X lei, respectiv X lei/pachet. Rezultă așadar, un preț al pachetului: X lei/pachet + X lei/pachet + X lei/pachet = X lei/pachet, valoare care este peste prețul maxim de vânzare cu amănuntul declarat de X lei/pachet.

S-a constatat astfel că societatea și-a subevaluat prețul maxim de vânzare cu amănuntul declarat, diminuând în acest mod cuantumul accizei ad valorem și implicit calculul accizei totale.

Această situație, fiind regăsită în vânzările practicate pe tot parcursul perioadei 01.01.2009 -01.04.2010.

Organele de control au constatat că **S.C ".X..X. .X. .X. " SRL** a practicat în această perioadă prețuri mai mici decât costurile ocazionate cu producerea țigaretelor și taxele către bugetul de stat.

Având în vedere cele constatate, organele de control au procedat la verificarea tuturor livrărilor de țigarete din antrepozitul fiscal pentru perioada supusă inspecției fiscale, fiind calculate diferențele de accize datorate bugetului de stat.

A fost calculat pe fiecare sortiment costul de producție + acciza + TVA/pachet, fiind comparat cu prețul maxim de vânzare cu amănuntul declarat.

Prin urmare, s-a constatat că în perioada verificată **S.C ".X..X. .X. .X. " SRL**, în vederea desfășurării activității, a stabilit un preț maxim de vânzare cu amănuntul care nu cuprindea costul de producție înregistrat în contabilitate (cont 345) + acciza +TVA, ceea ce a condus la reducerea cuantumului accizei ad valorem calculată, acciza totală plătită fiind astfel diminuată.

Având în vedere dispozițiile art.177 alin.(1), art.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, pct.54 alin.(1) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele .X.ne în vigoare la aceea dată precum și dispozițiile Ordinului ministrului finanțelor publice nr.3055/2009, Secțiunea 8, Reguli de evaluare, prin Decizia de impunere nr..X./S.A.F.V./ 03.05.2011 emisă în baza Raportului de

inspecție fiscală nr..X./S.A.F.V./03.05.2011, organele de control au calculat în sarcina contestatoarei accize în sumă de .X. lei.

Pentru neplata la termenul de scadență de către societate a obligațiilor de plată cu titlu de accize în cuantum de .X. lei, organele de control au calculat în sarcina contestatoarei, majorări de întârziere în sumă de .X. lei, dobânzi în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei, în temeiul dispozițiilor art.119, art.120 și art.120¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art.192, alin.(6), și alin.(9) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează accize în sumă de .X. lei stabilite prin Decizia de impunere nr..X./S.A.F.V/03.05.2001 în condițiile în care prețul maxim de vânzare cu amănuntul declarat de societate a fost mai mic decât costul de producție înregistrat în contabilitate privind producerea țigaretelor plus taxele datorate bugetului de stat.

În fapt, din actele existente la dosar s-a constatat că în perioada 01.01.2009 - 01.04.2010, **S.C “X.X. X. X. ” SRL** și-a subevaluat prețul maxim de vânzare cu amănuntul declarat, diminuând în acest mod cuantumul accizei ad valorem și implicit calculul accizei totale.

Având în vedere această situație și pentru stabilirea diferențelor de accize datorate bugetului de stat, organele de control au verificat pentru perioada 01.01.2009 – 01.04.2010 toate livrările de țigarete din antrepozitul fiscal, calculând pentru fiecare sortiment costul de producție + acciza + TVA/pachet, care a fost comparat cu prețul maxim de vânzare cu amănuntul declarat de societate.

Prin Decizia de impunere nr..X./S.A.F.V./ 03.05.2011 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./S.A.F.V./03.05.2011, organele de control au calculat în sarcina contestatoarei accize în sumă de .X. lei, majorări de

întârziere în sumă de .X. lei, dobânzi în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei.

În drept, dispozițiile art.177 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stipulează că:

“ART. 177

Calculul accizei pentru țigarete

(1) Pentru țigarete, acciza datorată este egală cu suma dintre acciza specifică și acciza ad valorem, dar nu mai puțin de 91% din acciza aferentă țigaretelor din categoria de preț cea mai vândută, care reprezintă acciza minimă. Când suma dintre acciza specifică și acciza ad valorem este mai mică decât acciza minimă, se plătește acciza minimă.

(1[^]1) Semestrial, prin ordin al ministrului, Ministerul Finanțelor Publice va stabili nivelul accizei minime în funcție de evoluția accizei aferente țigaretelor din categoria de preț cea mai vândută.

(2) Acciza specifică se calculează în echivalent euro pe 1.000 de țigarete.

(3) Acciza ad valorem se calculează prin aplicarea procentului legal stabilit, asupra prețului maxim de vânzare cu amănuntul.

(4) Prețul maxim de vânzare cu amănuntul este prețul la care produsul este vândut altor persoane decât comercianți și care include toate taxele și impozitele.

(5) Prețul maxim de vânzare cu amănuntul pentru orice marcă de țigarete se stabilește de către persoana care produce țigaretetele în România sau care importă țigaretetele și este adus la cunoștință publică în conformitate cu cerințele prevăzute de norme”.

Ordinul ministrului finanțelor publice nr.3055/10 noiembrie 2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele .X.ne, SECȚIUNEA 8, REGULI DE EVALUARE, pct.52 alin.(1), precizează:

“ Costul de producție al unui bun cuprinde costul de achiziție a materiilor prime și materialelor consumabile și cheltuielile de producție direct atribuibile bunului”.

Totodată, pct.201 alin.2 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr.3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele .X.ne, prevede:

“(2) Reflectarea în contabilitate a accizelor și fondurilor speciale incluse în prețuri sau tarife se face pe seama conturilor corespunzătoare de datorii, fără a tranzita prin conturile de venituri și cheltuieli”.

Din dispozițiile legale menționate mai sus, rezultă că acciza pentru țigarete se calculează prin cumularea accizei specifice exprimată în Euro la X de țigarete cu acciza ad valorem calculată prin aplicarea procentului prevăzut de lege la prețul maxim de vânzare cu amănuntul.

Din actele existente la dosar s-a constatat că societatea a declarat un preț maxim de vânzare cu amănuntul mai mic decât costul de producție al țigaretelor, diminuând în acest mod acciza ad valorem și în consecință cuantumul accizei totale datorate bugetului de stat.

Referitor la susținerile societății că *“în costul de producție s-ar fi introdus din eroare cuantumul accizei”*, acestea nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei, având în vedere actele existente la dosar, de unde s-a constatat următoarele:

- Acciza aferentă țigaretelor produse și vândute a fost înregistrată de contribuabil în contul 446 “Alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate”;

- Acciza aferentă țigaretelor produse și vândute nu poate fi evidențiată în contul 345 “Produse finite”, monografia contabilă prevăzută de Ordinul ministrului finanțelor publice nr.3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele .X.ne, specificând operațiunile contabile care pot fi înregistrate în contul respectiv, cu ajutorul acestui cont se ține evidența și mișcarea stocurilor de produse finite, soldul contului reprezentând valoarea la preț de înregistrare a produselor finite existente în stoc la sfârșitul perioadei.

- Susținerea societății nu are la bază documente justificative, așa cum prevăd dispozițiile art.6 alin.1) și alin.2) din Legea contabilității nr.82/1991, unde se stipulează:

“ (1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

- Societatea nu poate face dovada cu documente contabile că acciza a fost inclusă în costul de producție și înregistrată în contul 345 “Produse finite”, din fișa analitică aferentă perioadei 01.01.2009 – 30.12.2009, aflată la dosarul cauzei nu rezultă înregistrarea accizei în contul 345 “Produse finite”.

- Mai mult, societatea nu arată ce s-a întâmplat cu acciza extrasă din costul de producție înregistrat în contul 345 “Produse finite”.

Din actele existente la dosar rezultă că în anul 2009 societatea a înregistrat pierderi de X lei în condițiile în care prețul de producție a fost mai

mare și prețul maxim de vânzare cu amănuntul a fost extrem de scăzut, iar în anul 2010 când societatea și-a modificat prețurile de producție reducându-le foarte mult (de aproximativ 10 ori) calculând prețul maxim de vânzare cu amănuntul în mod corect, societatea a înregistrat profit de X lei la sfârșitul primului semestru.

Referitor la susținerea societății că *“înregistrarea în contabilitate a prețurilor de producție a fost făcută pe baza unei antecalculații și nu a realității financiar -contabile”* nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, această afirmație dovedind o recunoaștere a faptei sale și o încălcare a principiilor de bază ale contabilității.

Aceste costuri antecalculate aferente anului 2009 trebuiau corectate de societate la încheierea exercițiului financiar prin intermediul conturilor corespunzătoare, astfel încât în contul 345 “Produse finite”, să se regăsească prețul real de producție și nu o antecalculație.

Dealtfel, aceste pretinse greșeli de calcul au fost corectate de societate numai pentru anul 2010.

În ceea ce privește motivația societății referitoare la faptul că organele de control ar fi trebuit să recalculeze costurile de producție ale societății nu are suport legal întrucât la momentul inspecției fiscale, respectiv 06.10.2010 – 20.04.2011, organele de control se aflau în imposibilitatea să stabilească cu exactitate elementele care au constituit aceste costuri pentru perioada 01.01.2009 – 01.04.2010, singura posibilitate fiind aceea de a lua în calcul prețurile înregistrate în evidența contabilă și verificarea documentelor justificative care au stat la baza înregistrărilor în contabilitate puse la dispoziție de societate.

În acest sens, art.2 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, stipulează:

“ (1) Contabilitatea, ca activitate specializată în măsurarea, evaluarea, cunoașterea, gestiunea și controlul activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, precum și a rezultatelor obținute din activitatea persoanelor juridice și fizice prevăzute la [art. 1](#), trebuie să asigure înregistrarea cronologică și sistematică, prelucrarea, publicarea și păstrarea informațiilor cu privire la poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie, atât pentru cerințele interne ale acestora, cât și în relațiile cu investitorii prezenți și potențiali, creditorii financiari și comerciali, clienții, instituțiile publice și alți utilizatori”.

Din verificarea documentelor justificative de către organele de control s-a constatat că declarațiile depuse de societate privind accizele sunt conforme cu

înregistrările contabile din contul 446 "Alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate".

Privitor la susținerea contestației referitoare la corectarea erorilor de înregistrare a producției prin invocarea dispozițiilor pct.63 din Ordinul nr.3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele .X.ne, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei având în vedere prevederile art.63 alin.3) din actul normativ mai sus menționat, unde se precizează:

"(3) Erorile din perioadele anterioare sunt omisiuni și declarații eronate cuprinse în situațiile financiare ale entității pentru una sau mai multe perioade anterioare rezultând din greșeala de a utiliza sau de a nu utiliza informații credibile care:

a) erau disponibile la momentul la care situațiile financiare pentru acele perioade au fost aprobate spre a fi emise;

b) ar fi putut fi obținute în mod rezonabil și luate în considerare la întocmirea și prezentarea acelor situații financiare anuale.

Astfel de erori includ efectele greșelilor matematice, greșelilor de aplicare a politicilor contabile, ignorării sau interpretării greșite a evenimentelor și fraudelor, or, în speță, înregistrarea accizei în contul 345 "Produse finite", așa cum susține contestația, nu reprezintă o eroare contabilă după cum este definită în textul de lege.

Prin urmare, se reține că în mod legal organele de control au calculat în sarcina contestației prin Decizia de impunere nr..X./S.A.F.V./ 03.05.2011 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./S.A.F.V./03.05.2011, accize în sumă de .X. lei, motiv pentru care, în conformitate cu dispozițiile art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia "contestația poate fi respinsă ca: a) *neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat*", urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația pentru suma de .X. lei reprezentând accize.

Referitor la majorările de întârziere în sumă de .X. lei, dobânzi în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente accizelor în sumă de

.X. lei, se retine ca acestea reprezinta masuri accesorii in raport cu debitul, iar conform principiului de drept *accessorium sequitur principare*, masurile accesorii urmeaza principalul.

În consecință, deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut ca datorat debitul in suma de .X. lei, contestatoarea datorează bugetului general consolidat al statului și accesoriile aferente în sumă totală de X lei, contestația urmând a fi respinsă ca neintemeiată și pentru aceste capete de cerere.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

D E C I D E

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C “.X..X. .X. .X. ” SRL** împotriva Deciziei de impunere nr..X./SAFV/03.05.2011 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./SAFV/03.05.2011 de reprezentanții Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. pentru suma totală de X lei reprezentând:

- .X. lei accize;
- .X. lei majorări de întârziere aferente accizelor;
- .X. lei dobânzi aferente accizelor;
- .X. lei penalități de întârziere aferente accizelor.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

x

www.anaf.ro